Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
C serija

C/2025/1183

2025 3 21

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė

Kaip remti socialinės ekonomikos subjektus pagal valstybės pagalbos taisykles? Svarstymai atsižvelgiant į Enrico Letta ataskaitoje pateiktus pasiūlymus

(nuomonė savo iniciatyva)

(C/2025/1183)

Pranešėjas: **Giuseppe GUERINI**

Patarėjas	Samuel CORNELLA
Plenarinės asamblėjos sprendimas	2024 7 11
Teisinis pagrindas	Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnis 2 dalis
Atsakingas skyrius	Bendrosios rinkos, gamybos ir vartojimo skyrius
Priimta skyriuje	2024 12 12
Priimta plenarinėje sesijoje	2025 1 22
Plenarinė sesija Nr.	593
Balsavimo rezultatai (už / prieš / susilaikė)	216/4/1

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas (EESRK) pabrėžia, kad svarbu suderinti poreikį užtikrinti tvirtą viešąją paramą socialinės ekonomikos subjektams, dažnai atliekantiems funkcijas ir vaidmenis, kuriuos anksčiau vykdė nacionalinės valstybės, su ES valstybės pagalbos taisyklėmis.

1.2. Atkreipdamas dėmesį į tai, kad Mario Draghi ataskaitoje dėl Europos konkurencingumo ateities primenama konkurencingumo ir Europos socialinio modelio sąsaja ir pabrėžiama, kad svarbu apsaugoti Europos gerovės ir socialinės apsaugos sistemas, EESRK primena socialinės ekonomikos subjektų svarbą konkrečiai tenkinant Europos piliečių socialinius poreikius. Todėl šių subjektų funkcijos, kuriomis siekiama bendros gerovės, turėtų būti pripažintos Europos taisyklėse dėl valstybės pagalbos.

1.3. EESRK pažymi, kad daugeliu atvejų ir situacijų socialinės ekonomikos subjektų veikla grindžiama solidarumo principu, kuris nepatenka į ekonominės veiklos sąvoką. Be to, esama nemažai atvejų, kai tarpvalstybinė šių subjektų veiklos socialinėje ir sveikatos priežiūros srityje svarba laikytina nereikšminga ir tokio masto, kuris negali daryti esminio poveikio valstybių narių konkurencijai. Todėl Komisija turėtų skubiai papildomai paaiškinti šių sričių ekonominės veiklos ir tarpvalstybinės svarbos sąvokas.

1.4. EESRK mano, kad reikėtų sugriežtinti ir supaprastinti Bendrojo bendrosios išimties reglamento Nr. 651/2014 (BBIR) 6 skirsnyje nustatytas pagalbos teikimo taisykles, susijusias su palankių sąlygų neturinčių arba neįgalių darbuotojų įdarbinimu. Kaip siūloma E. Letta ataskaitoje dėl vidaus rinkos ir Komisijos komunikate „Valstybės pagalbos palankių sąlygų neturinčių ir neįgalių darbuotojų užimtumui, apie kurią turi būti pranešta atskirai, suderinamumo analizės kriterijai“ (Komunikatas dėl pagalbos užimtumui, OL C 188, 2009 8 11), šios taisyklės turėtų būti atnaujintos atsižvelgiant į dabartinę ekonominę padėtį.

1.5. EESRK pritaria būtinybei vykdant numatytą BBIR peržiūrą užtikrinti, kad šios dvi specifinės ir atskiros pagalbos kategorijos būtų išsaugotos, ir pabrėžia, kad svarbu laikytis teisinės sistemos atnaujinimo terminų.

1.6. EESRK taip pat palankiai vertina E. Letta ataskaitoje pateiktą pasiūlymą dėl būtinybės pritaikyti dabartinę valstybės pagalbos teisinę sistemą, kad socialinės ekonomikos įmonėms būtų lengviau gauti kreditus ir finansavimą.

1.7. EESRK atkreipia dėmesį į tai, kad valdžios institucijos netinkamai naudojasi teisine pagalbos visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms (VESP) sistema, nes jos dažnai nekreipia dėmesio į Sutartyse joms suteiktą didelę diskreciją, susijusią su teise tam tikrą veiklą kvalifikuoti kaip visuotinės ekonominės svarbos paslaugas. EESRK mano, kad ši diskrecija ypač akivaizdi socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų srityje tiek dėl priežasčių, susijusių su vertikaliuoju subsidiarumu ir socialine sanglauda, tiek dėl to, kad nėra specifinių reguliavimo apribojimų, kurie taikomi, pavyzdžiui, kitoms didesnės ekonominės svarbos VESP, pavyzdžiui, tinklų pramonės šakoms. Kadangi Sąjungos valstybėse narėse socialinio pobūdžio VESP paprastai finansuojamos nepakankamai, reikėtų stiprinti VESP sprendimo 2 straipsnio 1 dalies c punkto svarbą ir aktualumą. Užuot daugiausia taikydamos bendrąjį *de minimis* reglamentą socialinių VESP srityje, ES valstybės narės pirmiausia turėtų taikyti VESP sprendimo 2 straipsnio 1 dalies c punktą, kai tai leidžia nuostatos taikymo sritis.

1.8. EESRK palankiai vertina 2024 m. liepos 18 d. paskelbtas naujos kadencijos Europos Komisijos politines gaires 2024–2029 m., kuriose skelbiama: „taip pat peržiūrėsime valstybės pagalbos taisykles, kad būtų galima taikyti paramos būstui priemones, visų pirma skirtas įperkamam efektyviai energiją vartojančiam būstui ir socialiniam būstui“, ir pažymi, kad šiuo požiūriu valstybės pagalbos taisyklės dėl kompensacijų už VESP teikimą taip pat gali būti labai svarbios, nes socialinės ekonomikos subjektai gali padėti spręsti būsto krizės problemas, kaip tai jau įrodė būsto kooperatyvai, būsto fondai, savidraudos draugijos ir daugelis filantropinių organizacijų.

1.9. EESRK pažymi, kad lankstumo sąlygos galėtų būti nustatytos sušvelninus valstybės pagalbos taisyklių taikymą tuo atveju, kai finansavimas skiriamas iš dalies ES ir iš dalies nacionalinėmis lėšomis, kaip yra Europos socialinio fondo (ESF) ir Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), kurių lėšos skiriamos valstybių lygmeniu, atveju. Nors šiuo metu tokio tipo finansavimas iš esmės reglamentuojamas ES teise, jam taikomos valstybės pagalbos taisyklės dėl nacionalinių valdžios institucijų diskrecijos paskirstyti lėšas, nors grynai europinės kilmės lėšoms, kaip antai skiriamoms pagal programą „Europos horizontas“, valdomoms ES lygmeniu be valstybės įsikišimo, šios taisyklės netaikomos.

1.10. Galiausiai EESRK primygtinai ragina Europos Komisiją toliau dėti pastangas įgyvendinti Socialinės ekonomikos veiksmų planą, paskelbtą 2024 m. vasario 12 d. 19 vyriausybių atstovų pasirašytose „Lježo socialinės ekonomikos Europos Sąjungoje veiksmų gairėse“, pagal kurį vienam iš naujosios Komisijos narių suteikiami konkretūs įgaliojimai koordinuoti jo įgyvendinimą.

2. **Bendrosios aplinkybės**

2.1. Neseniai Europos Komisijos paskelbtoje ataskaitoje „ES socialinės ekonomikos socialinių ir ekonominių rezultatų lyginamoji analizė“ teigiama, kad 27 Sąjungos valstybėse narėse socialinės ekonomikos sektoriuje dirba daugiau kaip 11 mln. žmonių, t. y. 6,3 proc. dirbančiųjų. Iš 4 mln. socialinės ekonomikos subjektų 246 000 yra įmonės ir padeda spręsti pagrindines pagalbos Europos piliečiams problemas. Šie subjektai veikia įvairiuose sektoriuose, pavyzdžiui, socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų, žiedinės ekonomikos, kovos su skurdu, socialinio būsto, kovos su maisto švaistymu ir bendros energijos gamybos iš atsinaujinančiųjų išteklių.

2.2. Europos Komisijos iniciatyva parengtame Socialinės ekonomikos veiksmų plane (COM(2021) 778 *final*) pažymėta, kad „[i]lgalaikis investicinis kapitalas ne visada lengvai prieinamas socialinės ekonomikos subjektams. Valdžios institucijos nevisiškai išnaudoja esamas galimybes sudaryti palankesnes sąlygas socialinėms įmonėms dalyvauti viešuosiuose pirkimuose ar gauti finansavimą, taip pat nepasinaudoja dabartinių ES valstybės pagalbos taisyklių suteikiamu lankstumu“.

2.3. Tame pačiame dokumente nurodoma, kad valstybės narės nevisiškai išnaudoja potencialą, kurį suteikia, pirma, valstybės pagalbos visuotinės ekonominės svarbos sektoriams taisyklės ir, antra, Bendras bendrosios išimties reglamentas, kuriais remiantis galėtų būti teikiama su vidaus rinka suderinama valstybės pagalba.

2.4. Savo ruožtu Tarybos rekomendacijoje dėl socialinės ekonomikos pagrindinių sąlygų kūrimo (2023/0179 (NLE)) pažymima, kad „valdžios institucijos dažnai visapusiškai neišnaudoja galiojančių valstybės pagalbos taisyklių teikiamų galimybių remti socialinę ekonomiką, kai vien tik rinka negali užtikrinti patenkinamos galimybės dalyvauti darbo rinkoje ir socialinės įtraukties, ir apsiriboja priemonėmis, neviršijančiomis bendros *de minimis* ribos, bei nepasinaudoja galimybe

nustatyti priemones pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 651/2014 (28) (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas), pavyzdžiui, regioninę pagalbą, rizikos finansų pagalbą ir nepalankias sąlygas darbo rinkoje turinčių asmenų pagalbą.“.

2.5. Neseniai atliktame tyrime dėl *valstybės pagalbos socialinėms įmonėms gauti finansavimą ir palankių sąlygų neturinčių darbuotojų įdarbinimui* ([1]) darbo užmokesčio subsidijų forma nagrinėtas BBIR taikymas socialinėms įmonėms, įdarbinančioms palankių sąlygų neturinčius darbuotojus valstybėse narėse. Jo rezultatai rodo, kad nacionalinės valdžios institucijos dažnai taiko BBIR alternatyvias taisykles, nurodydamos tokias priežastis kaip žinių apie ES valstybės pagalbos taisykles trūkumas, BBIR sudėtingumas ir kiti administraciniai sunkumai.

3. **Bendrosios pastabos**

3.1. M. Draghi ataskaitoje dėl Europos konkurencingumo ateities pabrėžiama konkurencingumo ir Europos socialinio modelio sąsaja ir primenama, kad svarbu apsaugoti Europos gerovės ir socialinės apsaugos sistemas. Todėl šioje nuomonėje rekomenduojama suderinti ES valstybės pagalbos taisykles su poreikiu teikti tvirtą viešąją paramą socialinės ekonomikos subjektams, dažnai atliekantiems funkcijas ir vaidmenis, kuriuos anksčiau vykdė nacionalinės valstybės. Visų pirma reikėtų tinkamai atsižvelgti į ypatingą socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų rinkos, kurioje veikia socialinės ekonomikos subjektai, pobūdį. Šiuo atžvilgiu EESRK primena, kad socialinės ekonomikos įmonės siekia tikslo ne kuo labiau padidinti pelną, kuris turi būti paskirstytas investuotojams, o vėl investuoti šį pelną į įmonės veiklą arba, bet kuriuo atveju, siekti socialinių ar bendrojo intereso tikslų.

3.2. Šiuo klausimu verta priminti ypač svarbų 2011 m. rugsėjo 8 d. Sprendimą Paint Graphos (sujungtos bylos C-78/08 ir C-80/08), kuriame Europos Sąjungos Teisingumo Teismas išdėstė požiūrį į tik kooperatinėms bendrovėms taikomą atleidimo nuo pajamų mokesčio tvarką, teigdamas, kad būtent dėl savo ypatumų kooperatyvai nėra tokioje padėtyje kaip komercinės bendrovės. Konkrečios mokesčių sistemos teisėtumo pripažinimas dėl subjekto ypatumų turėtų paskatinti teisės aktų leidėjus laikytis tos pačios politinės krypties įvairių socialinės ekonomikos subjektų atžvilgiu.

3.3. Nors EESRK labai palankiai vertina neseniai atliktą *de minimis* pagalbos viršutinės ribos pakėlimą iki 300 000 EUR ir 750 000 EUR trejų metų maksimalios jos sumos nustatymą, atitinkamai, bendrajame ir VESP sektoriuose, pažymi, kad *de minimis* pagalba negali būti laikoma pakankamu teisiniu pagrindu pagal ES valstybės pagalbos taisykles teikti valstybės pagalbą socialinės ekonomikos subjektams, veikiantiems socialinės ir sveikatos priežiūros srityse ([2]). Vis dėlto daugelis nacionalinių valdžios institucijų daugiausia naudojasi *de minimis* sistema, o ne BBIR, Komunikatu dėl pagalbos užimtumui arba valstybės pagalbos VESP sistema, nes jos struktūra supaprastinta ir ją lengva taikyti, taip pat dėl to, kad jos nėra susipažinusios su BBIR, nors jis galioja nuo 2014 m.

3.4. Nors EESRK supranta, kad neįmanoma *ex ante* sudaryti apibrėžto ekonominės ir neekonominės veiklos rūšių katalogo ir kad šis vertinimas galiausiai turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju, jis pabrėžia, jog socialinės ekonomikos subjektų veikla – nepriklausomai nuo to, ar ją vykdo asociacijų pagrindu veikiančios struktūros, kuriose savanoriai dalyvauja ne pelno tikslais, ar, kai kuriais atvejais, socialinės ekonomikos subjektai, kaip antai kooperatyvai, savidraudos draugijos ir fondai – gali būti grindžiama solidarumo modeliu, kuris nėra komercinio pobūdžio. Todėl ši veikla turėtų būti laikoma nepatenkančia į SESV 107 straipsnio taikymo sritį.

3.5. EESRK pažymi, kad socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų srityje dažnai paklausos požiūriu tarpvalstybinio judumo ir tarpvalstybinės svarbos nėra arba jie yra nereikšmingi, nes šios paslaugos yra išimtinai vietinio pobūdžio ir teikiamos vietos bendruomenėse. Kai kuriais atvejais nustatoma, kad tiesiog nėra vidinio judumo tarp skirtingų tos pačios valstybės regionų ir tai dar labiau pabrėžia stiprų teritorinį socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų pobūdį.

3.6. Nors tarpvalstybinis judumas socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų srityje galimas pasiūlos lygmeniu, EESRK mano, kad nacionalinės valdžios institucijos turėtų užtikrinti nediskriminacinę prieigą prie patikimos finansinės paramos socialinėms ir sveikatos priežiūros paslaugoms sistemos, suderinamą su SESV 107 straipsniu, kad valstybės pagalbos taisyklės netaptų pagrindu mažinti viešąjį finansavimą sektoriui, kuris labai svarbus siekiant vietos lygmens socialinės sanglaudos.

([1]) *Study on State aid for access to finance for social enterprises and for the recruitment of disadvantaged workers in the form of wage subsidies.*

([2]) Apibrėžiant socialines ir sveikatos priežiūros paslaugas galima remtis Europos socialinių teisių ramsčio veiksmų planu arba konkrečiau – Komunikatu dėl Europos priežiūros strategijos (COM(2022) 440 *final*).

3.7. Vadovaudamasis politine valia, išreikšta Socialinės ekonomikos veiksmų plane ir rekomendacijoje, kuriuose institucijos raginamos imtis veiksmų išnaudoti socialinės ekonomikos subjektų potencialą, EESRK mano, kad valstybės pagalbos taisyklėse turėtų būti pripažįstama šių subjektų specifinis pobūdis ir užduotys ir jiems turėtų būti sukurta reguliavimo aplinka, kurioje būtų atsižvelgiama į socialinės ekonomikos ypatumus, visų pirma teisės aktais nustatytą įpareigojimą reinvestuoti visą arba didžiąją pelno ir perviršio dalį į visuotinės svarbos tikslus, kaip nurodyta nacionalinėse teisinėse sistemose ir Tarybos rekomendacijoje.

4. **Socialinės ekonomikos tikslus atitinkančių valstybės pagalbos taisyklių kūrimas**

4.1. EESRK mano, kad norint užtikrinti su vidaus rinka suderinamos pagalbos teikimą, reikėtų sugriežtinti ir supaprastinti Bendrojo bendrosios išimties reglamento Nr. 651/2014 6 skirsnyje nustatytas pagalbos teikimo taisykles, susijusias su palankių sąlygų neturinčių arba neįgalių darbuotojų įdarbinimu, ir atnaujinti komunikatą dėl pagalbos užimtumui, kad jis atspindėtų dabartinę ekonominę padėtį. Šiuo atžvilgiu vienas iš konkrečių ir greitų veiksmų, kurių Komisija galėtų imtis – tai pakoreguoti didžiausias pagalbos, kuri gali būti skiriama veiklai, susijusiai su reintegracija į darbo rinką, ribas. EESRK taip pat pabrėžia, kad reikia užtikrinti, kad šios dvi specifinės ir atskiros pagalbos kategorijos būtų išsaugotos, ir kad svarbu laikytis BBIR atnaujinimo terminų.

4.2. EESRK palaiko ir tvirtai remia E. Letta vidaus rinkos ataskaitoje („Daug daugiau nei rinka“, p. 106) pateiktą pasiūlymą iš naujo įvertinti ir patobulinti šias taisykles.

4.3. EESRK palankiai vertina šioje ataskaitoje pateiktą pasiūlymą pritaikyti dabartinę valstybės pagalbos teisinę sistemą, kad socialinės ekonomikos įmonėms būtų sudarytos palankesnės sąlygos gauti kreditus ir finansavimą.

4.4. EESRK mano, kad peržiūrint Bendrąjį bendrosios išimties reglamentą (ES) Nr. 651/2014, kuriame nustatytos konkrečios „suderinamos pagalbos“, kuri gali būti teikiama be išankstinio Komisijos pritarimo, sąlygos, turėtų būti aiškiai pripažinti socialinės ekonomikos subjektai. Tačiau tam reikėtų, kaip teigiama ir E. Letta ataskaitoje, BBIR pateikti teisinę socialinės ekonomikos subjektų apibrėžtį. Būtent todėl daugeliu atvejų ir situacijų socialinės ekonomikos subjektų veikla nepažeidžia rinkas reglamentuojančių ES konkurencijos taisyklių, nes ji vykdoma pagal verslo modelį, kuriuo siekiama ne gauti kuo didesnį pelną, bet reinvestuoti jį siekiant solidarumo principu grindžiamų socialinių ar aplinkos tikslų.

4.5. EESRK taip pat pažymi, kad nacionalinės valdžios institucijos nepakankamai naudojasi Bendrojo bendrosios išimties reglamento Nr. 651/2014 56 straipsnio nuostatomis dėl pagalbos investicijoms į vietos infrastruktūrą, konkrečiai turint omenyje būtinas investicijas į socialines ir sveikatos priežiūros paslaugas, nors daugeliu atvejų šis straipsnis gali tapti tinkamu teisiniu pagrindu suderinamumui užtikrinti, turinčiu didesnį potencialą nei *de minimis* tvarka.

4.6. EESRK taip pat pažymi, kad valdžios institucijos netinkamai naudojasi pagalbos visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teisine sistema socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų srityje. Iš tikrųjų kompetentingos valstybinės institucijos dažnai per mažai dėmesio skiria tam, kad pagal Sutartis joms yra suteikta didelė diskrecija tam tikrą veiklą kvalifikuoti kaip visuotinės ekonominės svarbos paslaugas. EESRK mano, kad ši diskrecija ypač akivaizdi socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų srityje tiek dėl priežasčių, susijusių su vertikaliuoju subsidiarumu ir socialine sanglauda, tiek dėl to, kad nėra specifinių reguliavimo apribojimų, kurie taikomi, pavyzdžiui, kitoms didesnės ekonominės svarbos VESP, pavyzdžiui, tinklų pramonės šakoms.

4.7. EESRK pažymi, kad Sprendimo Nr. 21/2012 2 straipsnio c punkte, pagal kurį tam tikros kompensacijos už VESP yra suderinamos su vidaus rinka, nenustatyta jokia viršutinė riba „kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų, kuriomis tenkinami socialiniai poreikiai, susiję su sveikatos ir ilgalaike priežiūra, vaiko priežiūra, galimybe įsidarbinti ir vėl integruotis į darbo rinką, socialiniu būstu ir pažeidžiamų grupių socialine rūpyba ir įtrauktimi, teikimą“. Todėl EESRK ragina nacionalines valdžios institucijas aktyviau naudotis šiomis teisės aktų nuostatomis.

4.8. EESRK pritaria pastabai, kad socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų sritis jau kurį laiką yra pavyzdys, kaip „neigiamą VESP nuostatų išaiškinimą, kaip nuostatą, pagal kurią leidžiama nukrypti nuo ES konkurencijos teisės, atskirti nuo naujo teigiamo tų pačių nuostatų išaiškinimo, kuriuo išreiškiamos piliečių teisės“ (Fiedziuk, *SGEI and the Treaty of Lisbon: Opening Door to a Whole New Approach or Maintaining the Status Quo*, ELR, 2011, p. 229).

4.9. Nacionalinės valdžios institucijos dažnai susiduria su techniniais ir biurokratiniais sunkumais taikyti VESP taisykles, visų pirma kai reikia parengti specifinių pavedimų aktus arba gebėti interpretuoti sudėtingas teisines sąvokas, kaip antai sąvoką „pagrįstas pelnas“. Taip yra dėl to, kad didelę komercinę struktūrą turinčioms tinklų pramonės šakoms tenkanti biurokratinė ir reikalavimų laikymosi našta tenka ir visai kitokio pobūdžio socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų sektoriui, todėl tai „gali sukelti problemų grynai socialinio pobūdžio paslaugoms, kurios iš esmės teikiamos vietos mastu“ (Merola, 2012, ESTLQ, 2/2012, p. 29).

4.10. Todėl EESRK ragina nacionaliniu ir ES lygmenimis numatyti specialias investicijas siekiant paskatinti nacionalinių administravimo įstaigų mokymus, kaip išnaudoti VESP reguliavimo sistemos galimybes, visų pirma socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų srityje, ir rinkti gerosios nacionalinės praktikos ir patirties pavyzdžius, kurie būtų prieinami ir kuriais būtų galima remtis.

4.11. Šiuo klausimu reikėtų pabrėžti, kad praeityje didelės praktinės naudos atnešė 2013 m. paskelbtas „Europos Sąjungos valstybės pagalbos, viešųjų pirkimų ir vidaus rinkos taisyklių taikymo visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms, visų pirma visuotinės svarbos socialinėms paslaugoms, vadovas“ (SWD(2013) 53 *final*/2), ir ragina, praėjus daugiau kaip 10 metų nuo jo pirminio paskelbimo, jį atnaujinti.

4.12. EESRK palankiai vertina 2024 m. liepos 18 d. paskelbtas naujos kadencijos Europos Komisijos politines gaires 2024–2029 m., kuriose skelbiama: „taip pat peržiūrėsime valstybės pagalbos taisykles, kad būtų galima taikyti paramos būstui priemones, visų pirma skirtas įperkamam efektyviai energiją vartojančiam būstui ir socialiniam būstui“, ir pažymi, kad šiuo požiūriu valstybės pagalbos taisyklės dėl kompensacijų už VESP teikimą taip pat gali būti labai svarbios, nes socialinės ekonomikos subjektai gali padėti spręsti būsto krizės problemas, kaip tai jau įrodė būsto kooperatyvai, būsto fondai, savidraudos draugijos ir daugelis filantropinių organizacijų.

4.13. Galiausiai EESRK atkreipia dėmesį į tai, kad būtų galima sukurti lankstumo sąlygas sušvelninant valstybės pagalbos taisyklių taikymą finansavimui, pavyzdžiui, ESF ir ERPF lėšomis. Nors tokio pobūdžio finansavimas iš esmės reglamentuojamas ES teisės aktais, šiuo metu jam taikomos valstybės pagalbos taisyklės dėl nacionalinėms valdžios institucijoms suteiktos atitinkamos diskrecijos, tačiau grynai europinės kilmės lėšoms, valdomoms ES lygmeniu be valstybės įsikišimo, šios taisyklės netaikomos.

4.14. 2024 m. vasario 12 d. 19 vyriausybių atstovai, remiant ES Tarybai pirmininkavusiai Belgijai, pasirašė Lježo socialinės ekonomikos Europos Sąjungoje veiksmų gaires, kuriose siūlomi 25 konkretūs įsipareigojimai socialinės ekonomikos veiksmų planui įgyvendinti. EESRK tikisi, kad naujoji Komisija, vykdydama savo įgaliojimus, atsižvelgs į šiuos pasiūlymus.

Briuselis, 2025 m. sausio 22 d.

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas
Oliver RÖPKE